

Indonesië

Huidige markt: de 'block-out' periode is inmiddels gaande. Zoals elk jaar is het rederijen weer niet gelukt om alle gekochte- en verscheepte containers op tijd in de Indonesische havens te laten aankomen. In bijv. Port-Kelang (Maleisië) staan nog steeds grote aantallen containers die eigenlijk vóór 15 mei j.l. hadden moeten aankomen. Dit betekent dus dat deze ná 15 juni pas in Indonesië zullen aankomen om daar weer de nodige congestie te veroorzaken. Met de continue lagere prijzen en steeds groter wordende voorraden in Amerika is niet aannemelijk dat de fabrieken erg happig zullen zijn om in Europa orders af te sluiten. Maar, het kan verkeren natuurlijk.

★

Wij zullen waarschijnlijk niet de enige partij zijn die aandacht aan deze ontwikkeling besteed. Maar er waait door Zuid-Oost-Azie op dit moment een stevige 'no-more-waste-in-my backyard-wind'.

Daar waar eerder vorige week door Maleisië uitgebreid de media werd gezocht om te melden dat een fiks aantal containers met recycle-plastic terug gestuurd zou gaan worden, werden in Indonesië als klap op de vuurpijl en nogal ad-hoc (m.i.v. 1-6-2019) de nieuwe importrestricties van kracht. Wat deze restricties exact inhouden is op het moment van schrijven evenwel nog steeds onduidelijk. Dat heeft er op zijn beurt weer toe geleid dat vrijwel alle, door de Indonesische overheid aangestelde en wereldwijd opererende surveyors, aangekondigd hebben de voor komende week reeds ingeplande inspecties te cancellen. Zoals het er nu naar uit ziet is er dus volgende week (vooralsnog) geen export mogelijk naar Indonesië. Dit lijkt op een zelfde scenario als wat we al eerder voor China meegemaakt hebben.

Voor zover ons nu bekend zullen bedrijven van waar materiaal naar Indonesië mag met het volgende rekening moeten houden:

- Orders waar inspectie op wordt aangevraagd dienen van één enkele locatie te komen. Samengestelde orders betekent meerdere inspectieaanvragen en hogere kosten.
- Per container kan er worden gevraagd om 2 balen te openen.

- De gehele partij containers dient 100% geïnspecteerd te worden (dus inspecteur continue aanwezig). Logistieke problemen m.b.t. laadtijden/-duur e.d. liggen op loer.
- Kwaliteit-specificaties (samenstelling en ongeoorloofde aandelen) zijn niet meer gebaseerd op 'onze' EN643-norm maar de Amerikaanse ISRI-normering(!?).

Met name dat laatste punt is, lijkt ons, erg verontrustend en onwelkom. We hopen evenwel snel op (meer) duidelijkheid en werkbare randvoorwaarden, maar de eerste dagen zouden best eens lastig kunnen worden.

★

Zo'n 3 weken geleden werd bekend gemaakt dat de twee na grootste papierproducent van Indonesië, PT Fajar Surya Wisesa Tbk (Fajar), voor 55% werd overgenomen door het Thaise conglomeraat Siam Cement groep (SCG). De productiecapaciteit die Fajar in Indonesië heeft is 3x groter dan SCG nu in Thailand heeft. SCG is actief op 3 verschillende fronten t.w. bouwmaterialen, petrochemie en packaging.

Saillant detail is dat de huidige Thaise koning Maha Vajiralongkorn (Rama X) met 33% de grootste aandeelhouder van SCG is. (Niet onbelangrijk is dat in Thailand een koning een zeer belangrijke en vrijwel onaantastbare positie heeft). SCG is overigens in diverse Aziatische landen al langer actief en o.a. voor haar packaging-divisie ook in China. Als we het over packaging hebben dan denken we natuurlijk altijd gelijk aan papier/karton, maar ook plastic producten vallen daar onder. In die context heeft SCG recentelijk een groot deel van haar aandelen in SCGP-T Plastics verkocht aan de Japanse printing en packaging gigant Toppan Printing.

Waarom is deze informatie nu zo interessant? Welnu, we zien dus andere, weliswaar geen nieuwe, partijen hun strategische belangen gaan herschikken en zijn bereid daar forse posities voor in te nemen. SCG ziet o.a. dat produceren van papieren packaging in China onzeker dreigt te worden en daarom 'uitwijkt' naar Indonesië. Anderzijds, neemt SCG (schijnbaar) afscheid van plastic-packaging om dat te vervangen voor papieren-packaging.

Al met al dynamische tijden voor de branche.